

Такриз

ба кори илмӣ барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои педагогӣ дар мавзӯи: **Таҳқиқи мероси педагогӣ оид ба тарбияи маънавӣ- ахлоқии ҷавондухтарон ва аҳамияти истифодаи он дар корҳои беруназсинфӣи муассисаҳои таҳсилоти миёнаи касбӣ. 13.00.01- педагогикаи умумӣ, таърихи педагоги ва таҳсилоти (илмҳои педагогӣ)**

Унвончӯ: Сафарова М.Д.

Кори илмӣ дар мавзӯи: Таҳқиқи мероси педагогӣ оид ба тарбияи маънавӣ- ахлоқии ҷавондухтарон ва аҳамияти истифодаи он дар корҳои беруназсинфӣи муассисаҳои таҳсилоти миёнаи касбӣ навишта шудааст аз муқаддима, ду боб, хулоса ва номгӯи адабиёти истифодашуда иборат мебошад. Дар рисолаи мазкур унвончӯ кӯшиш кардааст, ки ҳама паҳлӯҳои мавзӯро пурра омӯхта, бо мисолҳо, таҳлилҳои возеҳу равшан ва пешниҳодҳои мушаххас кори илмиро иншо намояд.

Боби аввал ба омузиши масъалаҳои назариявӣ ва методологии таҳқиқи мероси педагогӣ дар тарбияи маънавӣ- ахлоқии ҷавондухтарон дар корҳои беруназсинфӣ дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи касбӣ бахшида шудааст.

Дар бораи мероси педагогии ниёгон дар тарбияи маънавӣ-ахлоқии ҷавондухтарон дар раванди корҳои беруназсинфӣ мисолҳои аниқ оварда шудаанд.

Масъалаи моҳияти арзишҳои педагогии мероси ниёгон дар замони Истиқлоли Тоҷикистон дар тарбияи маънавӣ- ахлоқии ҷавондухтарон баррасӣ карда шудааст.

Қайд карда шудааст, ки арзишҳои маънавӣ- ахлоқии тоҷикон-чӯзӣ таркибии арзишҳои умумибашарӣ ба ҳисоб меравад.

Дар боби дуввум бошад, дар бораи роҳу тарзҳои баҳрабардорӣ аз арзишҳои мероси педагогии халқи тоҷик дар тарбияи ҷавондухтарон тавассути корҳои беруназаудиторӣ сухан меравад.

Мавқеи манбаъ ва сарчашмаҳои мероси педагогӣ дар тарбияи маънавӣ- ахлоқии ҷавондухтарон дар таҳсилоти миёнаи касбӣ нишон дода шудааст.

Қайд карда шудааст, ки омӯхтани касбу ҳунар дар тарбияи маънавӣ- ахлоқии ҷавондухтарон тавассути корҳои беруназаудиторӣ мавқеи хеле муҳимро мебозад.

Таҳлил карда шудааст, ки корҳои мушоҳидавӣ- озмоишӣ дар тарбияи маънавӣ- ахлоқии ҷавондухтарони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи касбӣ тавассути корҳои беруназсинфӣ барои баланддоштани касбияти ҷавондухтарон аҳамияти хосаеро доро мебошад.

Тавсия дода мешавад, ки дар раванди дарсҳои тарбиявӣ, корҳои беруназаудиторӣ ва хонишҳои мустақилонаи донишҷӯён роҳбарони гурӯҳҳои академӣ метавонанд асарҳои зерин: «Шариати исломия ва тараққиёти форсӣ»-и Сайид Аҳмади Васлӣ, «Маҷмаъ- ул- фусаҳо»-и Ризоқулихони Ҳидоят, «Вис ва Ромин»-и Фаҳриддини Гургонӣ, «Чаҳор мақола»- и Низомии Арузии Самарқандӣ, «Офариннома»-и Абушақури Балхӣ, «Таҳзиб- ул- мантиқ»-и Саъдиддини Тафтазониро ба донишҷӯён тавсия намоянд.

Қайд карда мешавад, ки бо мақсади баланд бардоштани маърифат ва ахлоқи ҷавондухтарон дар корҳои тарбиявӣ, беруназаудиторӣ ва чорабиниҳои фарҳангӣ аз асарҳои «Таърихи ҷаҳонкушо»-и Ҷувайнӣ, «Мифтоҳ- ул- улум»- и Сирочиддини Саккокии Хоразмӣ, «Нисоб-ус-сибиён»-и Абунастри Форобӣ, «Ахлоқи Носирӣ»-и Насириддини Тусӣ, «Таҳзиби ахлоқ»-и Ибни Маскуя, «Заҳоир- ул- мулк»-и Мир Сайид Алии Ҳамадонӣ истифода намудан ниҳоят муфиду зарурӣ мебошад.

Истифодаи мероси педагогии халқи тоҷик дар тарбияи маънавӣ-ахлоқии донишҷӯёни муассисаҳои таҳсилоти миёнаи касбӣ ба монанди: «Аврод-ул- аҳбоб» ва «фусус- ул- одоб»-и Сайфиддини Бохарзӣ, «Одоб- ул- муридайн»-и Шайх Начмиддини Қубро, «Авориф- ул- маориф»-и Шаҳобиддини Сухравадӣ, «Гулистон» ва «Бӯстон»-и Саъдии Шерозӣ, «Маснавии маънавӣ»-и Ҷалолиддини Балхӣ, «Баҳористон»-и Ҷомӣ ва ғайраҳо шуда метавонанд.

Дар тарбияи маънавӣ- ахлоқии донишҷӯён, омӯзгорони таҷрибадор метавонанд аз ғазалиёти Саъдии Шерозӣ, Ҳофизи Шерозӣ, Ҷалолиддини Балхӣ, Абдурахмони Ҷомӣ, Камоли Хучандӣ самаранок истифода баранд.

Аз омӯзиши қори таҳқиқотии мазкур бармеояд, ки муаллиф қорро ҳаматарафа иншо намуда, ба талаботи сохтор ва таркиби Дар раванди дарсҳои тарбиявӣ, қорҳои беруназаудиторӣ ва хонишҳои мустақилонаи донишҷӯён роҳбарони гурӯҳҳои академӣ метавонанд асарҳои зерин: «Шариати исломия ва тараққиёти форсӣ»-и Сайид Аҳмади Васлӣ, «Маҷмаъ- ул- фусаҳо»-и Ризоқулихони Ҳидоят, «Вис ва Ромин»-и Фаҳриддини Гургонӣ, «Чаҳор мақола»- и Низомии Арузии Самарқандӣ, «Офариннома»-и Абушақури Балхӣ, «Таҳзиб- ул- мантиқ»-и Саъдиддини Тафтазониро тавсия намоянд.

Бо мақсади баланд бардоштани маърифат ва ахлоқи ҷавондухтарон дар қорҳои тарбиявӣ, беруназаудиторӣ ва ҷорабинҳои фарҳангӣ аз асарҳои «Таърихи ҷаҳонкушо»-и Ҷувайнӣ, «Мифтоҳ- ул- улум»- и Сирочиддини Саккокии Хоразмӣ, «Нисоб-ус- сибиён»-и Абунасри Форобӣ, «Ахлоқи Носирӣ»-и Насириддини Тусӣ, «Таҳзиби ахлоқ»-и Ибни Маскуя, «Заҳоир- ул- мулук»-и Мир Сайид Алии Ҳамадонӣ истифода намудан ниҳоят муфиду зарурӣ мебошад.

Истифодаи мероси педагогии халқи тоҷик дар тарбияи маънавӣ-ахлоқии донишҷӯёни муассисаҳои таҳсилоти миёнаи касбӣ «Аврод-ул- аҳбоб» ва «фусус- ул- одоб»-и Сайфиддини Бохарзӣ, «Одоб- ул- муридайн»-и Шайх Начмиддини Қубро, «Авориф- ул- маориф»-и

Шаҳобиддини Сухравадӣ, «Гулистон» ва «Бӯстон»-и Саъдии Шерозӣ, «Маснавии маънавӣ»-и Ҷалолиддини Балхӣ, «Баҳористон»-и Ҷомӣ ва ғайраҳо шуда метавонанд.

Дар тарбияи маънавӣ- ахлоқии донишҷӯён, омӯзгорони таҷрибадор метавонанд аз ғазалиёти Саъдии Шерозӣ, Ҳофизии Шерозӣ, Ҷалолиддини Балхӣ, Абдурахмони Ҷомӣ, Камоли Хучандӣ самаранок истифода баранд.

риоя кардааст. Матни Дар раванди дарсҳои тарбиявӣ, корҳои беруназаудиторӣ ва хонишҳои мустақилонаи донишҷӯён роҳбарони гурӯҳҳои академӣ метавонанд асарҳои зерин: «Шариати исломия ва тараққиёти форсӣ»-и Сайид Аҳмади Васлӣ, «Маҷмаъ- ул- фусаҳо»-и Ризоқулихони Ҳидоят, «Вис ва Ромин»-и Фаҳриддини Гургонӣ, «Ҷаҳор мақола»- и Низомии Арузии Самарқандӣ, «Офариннома»-и Абушақури Балхӣ, «Таҳзиб- ул- мантиқ»-и Саъидиддини Тафтазониро тавсия намоянд.

Бо мақсади баланд бардоштани маърифат ва ахлоқи ҷавондухтарон дар корҳои тарбиявӣ, беруназаудиторӣ ва ҷорабиниҳои фарҳангӣ аз асарҳои «Таърихи ҷаҳонкушо»-и Ҷувайнӣ, «Мифтоҳ- ул- улум»- и Сирочиддини Саккокии Хоразмӣ, «Нисоб-ус- сибиён»-и Абунаصري Форобӣ, «Ахлоқи Носирӣ»-и Насириддини Тусӣ, «Таҳзиби ахлоқ»-и Ибни Маскуя, «Заҳоир- ул- мулук»-и Мир Сайид Алиӣ Ҳамадонӣ истифода намудан ниҳоят муфиду зарурӣ мебошад.

Истифодаи мероси педагогии халқи тоҷик дар тарбияи маънавӣ- ахлоқии донишҷӯёни муассисаҳои таҳсилоти миёнаи касбӣ «Аврод-ул- аҳбоб» ва «фусус- ул- одоб»-и Сайфиддини Бохарзӣ, «Одоб- ул- муридайн»-и Шайх Наҷмиддини Қубро, «Авориғ- ул- маориғ»-и Шаҳобиддини Сухравадӣ, «Гулистон» ва «Бӯстон»-и Саъдии Шерозӣ, «Маснавии маънавӣ»-и Ҷалолиддини Балхӣ, «Баҳористон»-и Ҷомӣ ва ғайраҳо шуда метавонанд.

Дар тарбияи маънавӣ- ахлоқии донишҷӯён, омӯзгорони таҷрибадор метавонанд аз ғазалиёти Саъдии Шерозӣ, Ҳофизии

Шерозӣ, Чалолиддини Балхӣ, Абдурахмони Чомӣ, Камоли Хучандӣ самаранок истифода баранд.

бо мундариҷаи он мувофиқат мекунад.

Мавзӯи кори илмӣ то ҳанӯз ба пуррагӣ дар илми муосир баррасӣ нашудааст, бинобар ин интихоби онро дуруст ва актуалӣ ҳисобидан мумкин аст.

Кори илмии мазкур кори мантиқан ба анҷом расида баҳисоб меравад.

Муқарриз: Хусенов Б.А., номзади илмҳои педагогӣ, дотсент
мудири шӯъбаи таҷрибаомӯзӣ ва рушди касбияти ДДТТ

Имзони Хусенов Б.А тасдиқ менамоям, сардори шӯъбаи кадрҳо ва корҳои махсус

Пирзода С.

